

Diàleg

AVUI+
Des del 1976

CORPORACIÓ CATALANA
DE COMUNICACIÓ S.L.

ANTONI CAMBREDÓ, president executiu
JOAN ODINA, conseller delegat
CARLES FLO, director general
BERTA CASTELLET, directora de màrqueting i subscripcions
IVAN GRAU, director financer
ORIOL GALLISSÀ, director comercial
JOAN SERRA, director de producció
PATRÍCIA TARRIDA, cap de distribució
QUICO DOMINGO, cap de sistemes

**FLORENTINO PÉREZ, SERVIDOR
DEL NOU CENTRALISME**

Ramon Tremosa
i Balcells

Professor de teoria econòmica a la UB
ramontremosa.com

EN SÍNTESI

‘Cambio radical’

Opa amb arrel basca

El soroll del pacte d'EON, Enel i Acciona per repartir-se Endesa està camuflant l'opa d'Iberdrola sobre Scottish Power. La nova Iberdrola mantindrà la seu fiscal a Bilbao i serà la tercera elèctrica d'Europa: en capitalització borsària en milers de milions d'euros, fa deu dies EDF en valia 114; E.ON, 70, i la nova Iberdrola igualava Suez en valer-ne 50, superant Endesa (43), Gas Natural (16) i Unión Fenosa (12). La millor defensa sol ser un bon atac: l'operació escocesa va ser ràpidament executada pel president d'Iberdrola, Ignacio Galán, quan l'ACS de Florentino Pérez va entrar en el capital de l'elèctrica basca. En sortir-ne el BBVA, ACS hi va entrar per defensar-la d'una possible OPA hostil estrangera, però fa uns mesos va comprar un 12% del capital i aspira a un 24,9%. Des d'Euskadi es desconfia d'ACS, propietària també d'un 40% d'Unión Fenosa (fa un any i mig Pérez es va imposar a uns inversors gallecs en el seu control) i es tem que una possible fusió d'Iberdrola amb Fenosa s'emporti la seu fiscal a Madrid.

IGNACIO GALÁN, QUE HA VISITAT FA POC ESCÒCIA amb Josu Jon Imaz (que ha aplanat la fusió gràcies als contactes del PNB amb l'Scottish National Party), ha anat teixint hàbilment un nucli d'accionistes per plantar cara a ACS: compta amb la caixa biscaïna BBK (10% del capital d'Iberdrola), controlada pel PNB, i també amb Alicia Koplowitz, Unicaja i alguns empresaris que han assolit un altre 10% del capital. I així Florentino Pérez no va tenir més remei, ara fa quinze dies, que aprovar la fusió d'Iberdrola amb Scottish Power, una fusió que dilueix la participació d'ACS en la nova empresa, mentre un eufòric Galán recollia l'ovació unànime de la junta general d'accionistes a Bilbao.

EL SERIAL D'ENDESA FA AFLORAR UN PANORAMA desolador: a Espanya no existeix un mercat obert, regit per normes clares d'obligat compliment i per funcionaris independents. La premsa financera internacional diu que el país no és seriós i que tota operació empresarial important està sotmesa als capricis del govern de torn. La justícia espanyola fa un paper ben galdós: lenta, amb mitjans insuficients i incapaç de resoldre plets complexos.

EN AQUEST CONTEXT, FLORENTINO PÉREZ és el nou i eficient servidor dels interessos del centralisme d'Estat madrileny: com interpretar el dictamen de fa dos mesos de la Comissió Nacional de l'Energia (CNE), amb els vots a favor tant dels vocals del PP com del PSOE, que per primer cop a Espanya autoritzava ACS a exercir els drets de vot sense límits tant a Fenosa com a Iberdrola? La normativa aprovada l'any 2000 pel govern del PP era molt clara: impedir que una mateixa empresa controlés dos operadors rivals en un mateix mercat. Amb la nova Iberdrola, però, costarà molt més a ACS de fer realitat l'anhelat campió energètic espanyol amb seu a Madrid, sobretot ara que s'esquartera Endesa, una de les grans multinacionals hispanes bastides pel "liberalisme" intervencionista i centralista d'Aznar (si Pizarro no torna ara a judicialitzar el procés per guanyar temps fins a les properes eleccions generals). La Caixa, via Gas Natural, va proposar un campió energètic espanyol amb seu a Barcelona (2003 amb Iberdrola i 2005 amb Endesa), però el gran Madrid ha preferit "antes rota que catalana".

DANIEL BOADA

“La nova Iberdrola mantindrà la seu fiscal a Bilbao i serà la tercera elèctrica d'Europa en capitalització borsària en milers de milions d'euros”

AVUI NO SE SAP QUÈ PASSARÀ EN EL SECTOR ELÈCTRIC espanyol: el govern espanyol no ha aclarit la manera correcta de comptabilitzar les recuperacions futures dels actuals dèficits tarifaris, fet que afecta en centenars de milions els beneficis declarats per Endesa. La CNMV tampoc no en diu res i creix la incertesa a la CNE, que actua amb improvisació i absència de judici en relació a la seva doctrina. Tot i això, fusionar la nova Iberdrola amb Gas Natural segueix tenint avui tot el sentit econòmic que tenia el 2003: reduir costos tot integrant gas i electricitat. Caldrà veure si La Caixa canvia cromos amb ACS (Unión Fenosa per a Gas Natural a canvi de cedir Abertis a ACS), o bé si quallarà l'aliança energètica entre catalans i bas-

cos que el 2003 va horroritzar el gran Madrid. Per a Catalunya ¿no és millor retenir el control d'Abertis i crear amb Iberdrola la que podria ser la segona multinacional elèctrica europea? ¿Hi té res a dir el govern català?

EL PNB EL 2003 ES VA MOSTRAR PARTIDARI DE L'OPA de Gas Natural si la branca elèctrica seguia a Bilbao i avui és l'aliat més fidel d'Iberdrola: en recaptar l'impost de societats els bascos poden permetre desgravar a Iberdrola 1.000 milions d'euros en l'amortització del fons de comerç. Llició per a catalans: sense poder tributari real no es pot retenir i captar grans empreses globals. En la col·locació de la primera pedra de la nova seu d'Iberdrola a Bilbao, un gratacel de 165 metres d'alçada que serà el més alt d'Euskal Herria, Ibarretxe ha dit: "Una de les claus de la competitivitat futura és la dimensió. El sector públic, modificant el marc regulador i impulsant aliances estratègiques, pot ajudar les empreses del país a créixer per competir. Iberdrola estarà arrelada a Euskadi, amb les seves branques i fulles obertes al món". Al seu costat, Galán somriu. Mentre rumio aquestes coses creix la meua basquitis, l'estimació que surt al món com a tal sense complexos i que combat eficaçment el neocentralisme espanyol. I tot seguit flueix Màrius Torres: "O font, quan podrem beure de la teva aigua clara? Qui s'acosta als teus dolls torna amb més set encara".

Marçal
Sintes

Els proposo un exercici. Quan estiguin davant del televisor durant els anuncis, provin de detectar els esquers visuals de naturalesa eròtica o directament sexual que hi apareixen. A continuació, comptin en quants espots no s'inclou cap al·lusió d'aquesta mena. S'adonaran que són poquíssims. Vivim en un entorn simbòlic, mediàtic, en el qual tot-hom ha de ser atractiu, des dels presentadors de televisió fins als jugadors de futbol. Ocorre perquè la líbido —per la via, per exemple, de col·locar Claudia Schiffer escassament vestida dins d'un cotxe— esmola la mirada i estimula la demanda. Estic convençut que el mercat aquí no l'erra i que la fórmula efectivament funciona. En conseqüència, tenim culs, pits i cuixes —de femella però també de mascle— per tot arreu perquè, ho reconeguem o no, ens agrada, vull dir, agrada a la immensa majoria. Des d'aquesta perspectiva, que s'importin a Espanya programes com el famós i polèmic *Cambio radical*, no és estrany. Al revés: resulta d'allò més coherent. I també és lògic i natural que sorgeixin persones disposades a operar-se de franc a canvi de permetre que Antena 3 les exhibeixi. Paral·lelament, al carrer, les empreses dedicades a la cirurgia estètica i, en general, als tractaments embel·lidors estan experimentant un gran auge. Per tot això, de *Cambio radical* el que més em repel·la és el cinisme i el to de superioritat moral amb què, des de casa estant però en especial des dels mateixos mitjans de comunicació, es fan escarafalls i fins burla dels concursants. Perquè, de fet, ¿no els hem animat, no els hem empès entre tots plegats a apuntar-s'hi?

m.sintes@hotmail.com